

Sygn. akt XI GC 2258/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 16 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Plewczyński

Protokolant: Agata Trawka

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2019 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej w P.

przeciwko M. D.

o zapłatę

I. umarza postępowanie co do kwoty 362 zł 21 gr (trzysta sześćdziesiąt dwa zł dwadzieścia jeden gr),

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie.

Sygn. akt XI GC 2258/18

UZASADNIENIE

sprawę rozpoznano w postępowaniu uproszczonym

Powódka (...) spółka akcyjna w P. wniosła pozew do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanej M. D. o zapłatę kwoty 375,03 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 29 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty, oraz o zasądzenie odsetek skapitalizowanych i kosztów postępowania według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty z dnia 26 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana skutecznie złożyła wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu oraz wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa, wobec uregulowania dnia 13 listopada 2018 r. kwoty 362,21 zł wynikającej z wystawionej faktury oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Po przekazaniu sprawy do tegoż Sądu na mocy postanowienia z dnia 21 listopada 2018 r., pismem z dnia 6 lutego 2019 r. powódka oświadczyła o cofnięciu pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 362,21 zł, podtrzymując żądanie w pozostałym zakresie.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 22 listopada 2017 r. (...) spółka akcyjna w P. (jako sprzedawca) na skutek wniosku pozwanej, zawarła z M. D., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą A do Z (...) M. D. umowę kompleksową nr (...) (...)

o świadczenie usługi kompleksowej polegającej na sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnieniu świadczenia usługi dystrybucji na potrzeby obiektów określonych w załączniku do umowy tj. lokalu prowadzenia przez pozwaną działalności gospodarczej położonego w S. przy ul. (...). B. (...) (...). Na mocy niniejszej umowy sprzedawca zobowiązał się do świadczenia na rzecz klienta usługi kompleksowej polegającej na sprzedaży energii elektrycznej i zapewnieniu świadczenia usługi dystrybucji, natomiast klient zobowiązywał się do odbioru energii i zapłaty za świadczoną usługę kompleksową. W treści umowy, pozwana wskazała adres do doręczeń ul. (...). (...), (...) K. (...).

Dowód:

- umowa nr (...) k. 59-60;
- potwierdzenie meldunku z dnia 12 września 2017 r. k. 72-73;

Dnia 11 stycznia 2018 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...), na kwotę 362,21 zł tytułem sprzedanej energii z terminem płatności do dnia 29 stycznia 2018 r.

Dowód:

- faktura VAT z dnia 11 stycznia 2018 r. k. 62-63;

Dnia 13 lutego 2018 r. sporządzono pismo adresowane do pozwanej wzywające do zapłaty kwoty 362,21 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) w terminie 14 dni.

Dowód:

- pismo z dnia 13 lutego 2018 r. k. 61;

Przelewem z dnia 13 listopada 2018 r. pozwana uiściła na rzecz powódki kwotę 362,21 zł tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 29 stycznia 2018 r.

Nadto wiadomością e-mail z tego samego dnia, zwróciła się do powódki o cofnięcie powództwa wobec uregulowania należności.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu z dnia 13 listopada 2018 r. k. 74;
- wiadomość e-mail z dnia 13 listopada 2018 r. k. 75;

Przelewem z dnia 18 lutego 2019 r. powódka zwróciła na rzecz pozwanej kwotę 105,13 zł tytułem nadpłaty.

Pismem z dnia 6 marca 2019 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 27,15 zł tytułem odsetek za przekroczenie terminu płatności. Pozwana zapłaciła wskazaną kwotę.

Należności między stronami zostały rozliczone.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu k. 86;
- pismo z dnia 6 marca 2019 r. k. 88;
- potwierdzenie przelewu z dnia 7 marca 2019 r k. 87;
- wydruk przychodów i rozchodów k. 89;

Sąd zważył, co następuje:

Pozwem objęte są należności z umowy z dnia 22 listopada 2017r.

Powódka roszczenie wywodziła z normy art. 535 k.c. w zw. z art. 555 k.c. i domagała się realnego wykonania zobowiązania przez kupującego tj. zapłaty ceny. Przyjęcie, że jest to umowa dostawy, umowa nienazwana, czy umowa o świadczenie usług, nie wpłynęłyby na treść rozstrzygnięcia.

Pozwana nie kwestionuje faktu zawarcia i treści przedmiotowej umowy. Fakt zapłaty kwoty głównej nie jest sporny, efektem czego było ograniczenie powództwa do odsetek i kosztów.

W związku z cofnięciem powództwa, co do kwoty 362,21zł Sąd na podstawie art. 355 k.p.c. umorzył postępowanie w tym zakresie.

Przedmiotem sporu pozostały odsetki i koszty.

Z treści załączonej umowy nie wynika termin płatności należności. Biorąc pod uwagę charakter długu oczywistym jest, że nie ma on charakteru stałego ale zależy od ilości zużytej energii. W związku z czym, pozwana uzyskiwała wiedzę o wysokości zadłużenia dopiero po otrzymaniu faktury, ewentualnie wezwania do zapłaty. W niniejszej sprawie nie ma dowodu doręczenia żadnego z tych dokumentów pozwanej, nie sposób więc przyjąć, że pozostawała ona w opóźnieniu.

Nie bez znaczenia jest też postawa pozwanej, która z chwilą uzyskania wiedzy o prowadzonej egzekucji zapłaciła całą należność główną co jest bezsporne. Ze złożonych na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2019r dokumentów wynika też fakt zapłacenia przez pozwaną odsetek w kwocie 27,15zł. w dniu 7 marca 2019r.

Nadto pozwana przedłożyła potwierdzenie przelewu z którego wynika, że powódka zwróciła jej w dniu 18 lutego 2019r kwotę 105,13zł tytułem nadpłaty. Jeżeli więc sama powódka uznaje, że pozwana nie ma u niej długu z żadnego tytułu (inaczej nie powstałaby nadpłata), to brak jest podstaw do zasądzenia dalszych kwot, czy to z tytułu odsetek, czy kosztów.

Niezależnie od tego wskazać należy, że przeciwko zasądzeniu kosztów od pozwanej przemawia także treść art. 101 k.p.c. W niniejszej sprawie pozwana zaraz po tym jak uzyskała wiedzę o długu nie tylko go uznała ale też zaspokoila i dokonała dalszych wpłat w kwotach, które nawet w ocenie powódki, spowodowały nadpłatę. Racjonalnym jest więc przyjęcie, że gdyby pozwana wcześniej miała wiedzę o długu to zapłaciłaby go także bez potrzeby wszczynania procesu.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto jak w sentencji.

SSR Dariusz Plewczyński

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)